

[Bertel Dahlgaard.]

medlem vil gå i tøjet. Jeg ser i denne forbindelse ganske bort fra, at den højtærede minister i sine forslag overhovedet ikke synes at kende farmaceuterne, hele den farmaceutiske stand, hvis synspunkter der ikke gøres rede for, lige så lidt som der tages hensyn til dem. Man skulle ikke glemme, at det dog er denne stand, der bærer dansk apotekervæsenets fremtid, og som derfor er livsinteresset i, at dette apotekervæsen bygges op på et rationelt grundlag, der kan modstå angreb på de bærende principper i den danske ordning, der har givet landet et godt og pålideligt virkende apotekervæsen.

Her kommer vi til syvende og sidst til det centrale i hele apotekerproblemet. Såvel medicinalfabrikkerne som apotekerne tager efter min anskuelse fejl, hvis de tror, at de betrygger deres fremtid bedst ved hver for sig at indkapsle sig i ensidige synspunkter. Jeg tror godt, jeg kan forudsige, at på den måde ender man en dag i socialisering; derom kan der ikke være tvivl. Apotekerne kan ved at iagttage udviklingen i Sverige og Norge se, hvor udviklingen bærer hen, hvis man ikke i tide tilrettelægger apotekerordningen sådan, at den sikrer samfundet den mest rationelle drift. I Sverige er man ved en ensidig nettoafgiftsordning nået op til en apotekerafgift på 90 pct. af den sidste del af fortjenesten. Det anføres med rette i den svenske apotekerkommis-sions betænkning, at et sådant afgiftssystem medfører en afgørende svækkelse af apotekernes initiativ og økonomiske interesser, hvorefter betænkningen drager den konklusion at stille forslag om en socialisering af det svenske apotekervæsen. I Norge har der foreligget forslag om afgiftssatser på op til 80 pct. Jeg synes, det er ganske åbenbart for den, der vil se lidt ud i fremtiden, at afviser man kommissionsflertallets afgiftsforslag, har man betrådt en udviklingslinje, der fører til nettoafgiftssatser så høje, at apotekernes interesse i den mest økonomiske drift undergraves, og derved får socialiseringskravene styrke. Derfor er det, at kommissionsflertallet konkluderer i følgende udtalelse, som jeg gerne vil have lov til at læse op. Kommissionsflertallet siger:

„En afgørende forudsætning for at opretholde et dansk apotekervæsen hvilende på privatøkonomisk grundlag må være,

at man ved udformningen af afgiftsordningen undgår at fjerne eller på afgørende måde svække den enkelte apotekers interesse i billigt køb og rationel drift. Dette er tilstræbt i flertallets forslag, der dels medfører en forhøjelse og individualisering af den faste afgift og dels forøger den enkelte apotekers interesse i driften ved en betydelig nedsættelse af nettoafgiftsskalaen.“

Jeg vil meget indtrængende anbefale det høje folketing nu at tilvejebringe en ordning af dansk apotekervæsen, der på en gang medfører, at der gennem privat drift opnås den for samfundet mest økonomiske lægemiddelforsyning og sikres forbrugerne medicinpriser, der fremgår af en naturlig konkurrence indenfor de rammer, lovgivningen nødvendigvis her må sætte.

J. M. Podersen: Det foreliggende lovforslag rummer store og udviklede problemer, og jeg er ligesom de foregående ærede talere villig til at se på forslaget i et udvalg.

Der er det spørgsmål, om man skal have et apotekermonopol eller noget friere forhold, hvorunder man kan købe en del af de varer, som apotekerne forhandler, i almindelige forretninger, dog således naturligvis, at handelen dermed sker under betryggende former og under sagkyndig bistand. Der er det spørgsmål, om der skal indsættes særlige regler for mægling i arbejdsstridigheder, og endvidere er der spørgsmålet om medicinalfabrikkerne, med hensyn til hvilket den højtærede minister har fulgt mindretallet i kommissionen. Der er også spørgsmålet om, hvorvidt en farmaceut skal have lov til at åbne et apotek, og der er i det hele taget mange flere spørgsmål end de her nævnte, som der bør ses på, mange paragraffer, der skal gås efter.

Jeg er som sagt villig til og vil gerne anbefale, at man ser nærmere på lovforslaget i et udvalg.

Inger Merete Nordentoft: Det er et vigtigt område af det danske samfundsliv, der her skal lovgives om. Det er nødvendigt, at der sikres befolkningen så gode og så billige lægemidler som muligt, og derfor vil dette forslags gang blive fulgt med stor interesse i befolkningen.

Det forekommer mit parti uheldigt, at den højtærede minister har forladt kommissionsforslaget i så stor udstrækning, som